

Je velmi obtížné,
abyste tomu rozuměli,
pokud jste ještě nedosáhli
této úrovně.
Proto Lao T'c řekl:
„Ten nejmoudřejší
je jako neznalý.“
Proto, že neznalý
také neví, co se děje s jeho
sousedy
a Buddha již nemá ego,
aby registroval co se děje
s jeho sousedy.
Ale skrze Něho
a Jeho prostřednictvím
se vše děje,
ale On nemá ego,
aby řekl: „Já jsem Buddha.
Provedl jsem takové
a takové zázraky
a mám tolik Světla
kolem sebe
a já mu dám osvícení.“
Přestože to dělá,
nikdy by Ho
v mysli nenapadlo,
„já dělám to a dělám tamto“.
Rozumíte tomu?
Jak řekl Ježíš:
„Ne, to ne já,
to dělá můj Otec.“
Protože On již nemá
vůbec žádné ego.
Je velice obtížné,
aby tomu všichni rozuměli,
proč někdo něco dělá,
ale neví o tom
a neviduje to
a nepřipisuje si to ve svůj
prospěch a netvrdí,
„já jsem to udělal“.
Rozumíte mi?
Buddha je ale takový,
Kristové jsou taková,
proroci jsou taková.
Neregistrují nic takového.
Nemají ego, aby tvrdili,
„já jsem ten, kdo ti pomohl,
jsem ten, kdo tě osvětil.“
Nemají mysl,

kteřá rozlišuje mezi nimi
a cítícími bytostmi,
tudíž mohou vysvobodit
nesčetné množství
cítících bytostí.
Oni by ale nikdy ve své
mysli neměli takový koncept,
„já jsem vysvobodil
milion, tisíce lidí
do Nirvány.“
Rozumíte mi?
Není to tak, že by se Buddha
stal opět takto neznalým.
Není to tak.
Je to tak, že neznalý
nerozumí a
Buddha nemá mysl,
aby rozuměl
tomuto konceptu
o „mně a tobě“
a všech ostatních.
Samozřejmě, když tam
seděl a mluvil,
například, k velkému
množství lidí,
pak říkal: „Já a vy“,
to je ale jen fyzická úroveň.
Na dalších úrovních
dělá nespočet věcí,
neuvěřitelných věcí,
ale po celou dobu
nikdy jeho mysl netvrdí,
že to dělá, protože
mezi ním a ostatními
není již na takové
úrovní vědomí hranice.
Rozumíte? Dobrá, dobře.
Proto je velice obtížné
rozumět z intelektuálního
hlediska tomu,
co tady Buddha říká,
leda, že vy byste se
stali Buddhou.
I když jsem vám
to vysvětlila,
je to intelektuální úroveň,
není to skutečná zkušenost,
kteřou jste zažili.
Víte co myslím?
Dobrá.

Někteří z vás zažili zázraky,
ano?
A stále mi děkujete,
„Mistryně, děkuji Vám,
že jste mi zachránila život.
Děkuji, že jste zabránila
nehodě.
Děkuji Vám, že jste
včas zabrzdila auto“ atd., atd.
Já ale nemám nic,
co by registrovalo tyto věci,
když mi to tedy říkáte,
je to poprvé,
co se o tom moje mysl dozví,
co o tom můj mozek slyší.
Rozumíte mi?
Ano. Protože
cokoli bylo uděláno,
bylo uděláno
v jiných úrovních.
Nebylo to na intelektuální
úrovní.
Nebylo to na úrovni mozku,
že by tomu mohl mozek
rozumět a registrovat to.
Například jako, „včera
jsem šla nakupovat,
dnes jsem řídila auto“
nebo „a pak včera jsem
šla domů.“
Není o tak.
To je jen funkce mozku
a dokonce intelektuální,
emoční nebo porozumění,
znalost, světská znalost,
to vše je jen
z intelektuální úrovně,
z mysli a z mozku.
Všemu ostatnímu mysl
nemůže rozumět,
mysl to nemůže zaregistrovat.
A úrovně Buddha,
Buddhové, Kristus,
Prorok Mohamed,
například Guru Nanak,
Mistr Janismu,
oni fungovali na té úrovni,
nad myslí,
nad intelektem,
nad mozkem,

proto se nikdy nechlubili.
Víte?
Protože, kdo se chlubí?
Ego se chlubí,
mozek,
který zaznamenává to,
co jste udělali,
pak řekne, „já jsem to udělal.
Já jsem
měl bombón nebo něco.“
Pak to bude mozek vědět,
zaznamená to .
Chť mozku řekne,
„Dobrá, ona má bombón“
nebo „ona si dává pizzu“
nebo „ona pije vodu“
nebo něco.
Ale v úrovni nad tím
tomu nemůže žádná mysl
rozumět, žádná mysl toho
nemůže nikdy dosáhnout,
proto Buddha vysvobodil
nespočet cítících bytostí,
ale kvůli tomu
nejsou žádné cítící bytosti
vysvobozeny,
protože na této úrovni
není žádná registrace
fyzického těla.
Je to tak.
Alespoň vy rozumíte, ne?
(Ano.)
Proto, když jste zasvěceni,
pracujeme z jiné úrovně.
Rozumíte mi?
Vždy, když jsme
v tomto fyzickém těle
a vy mne žádáte,
„Mistryně, dejte mi
nějaké požehnané jídlo.
Požehnejte mé oko moudrosti
nebo udělejte pro mne něco.“
Já říkám: „Dobrá, dobrá.“
Snažím se to udělat,
ale i když to dělám,
nemám dojem,
že to pro vás dělám.
A vy jste ten, kdo to
pravděpodobně obdržíte.
Pak ale, je-li to fyzické,

pak to budete vědět.
Například, řeknete:
„Mistryně, prosím,
zahojte moji ruku,
je zlomená.“
Pak druhého dne
už není zlomená,
pak budete cítit, „dobrá,
Mistryně to zařídila.“
Něco jiného ale je,
není-li to fyzické,
pak i když to obdržíte,
pak musíte být
na jiné úrovni,
abyste to pochopili, jinak
si to neuvědomíte.
Buddha tedy dále říkal:
„Subhuti, co si myslíš,
když byl Tathágata
s Buddhou Dipankara,
měl nějakou takovou
koncepti Dharmy
(pravého učení),
která by mu dovolovala
dosáhnout Anuttara
-Samyak-Sambodhi
(nejvyšší vnímání
buddhovství) intuitivně?“
Subhuti tedy řekl: „Ne,
ne, ne. Ne, požehnaný Pane.
Jak tomu rozumím, co za
překotnost jste nám řekl,
když byl Pán Buddha
s dalším Buddhou,“
Dipankara,
„on neměl žádnou takovou
koncepti Dharmy
(pravé učení),
která by mu dovolovala
hledat, aby dosáhl Anuttara
-Samyak-Sambodhi
(nejvyšší vnímání
buddhovství) intuitivně.“
I intuice je v království
psychologie, šestého smyslu.
Šestý smysl je stále smysl.
Někdy tedy říkáme:
„Mám pocit, že mi Mistryně
včera pomohla.
Cítím, že tam byla.“

To je ale stále intuice. Víte?
Být schopen skutečně vidět
jednat Buddhu
v úrovni Buddhy,
musíte být dokonce výše
než je intuice,
abyste rozuměli nebo viděli.
Pak ale,
nad všemi těmi úrovněmi
už nic nevidíte,
protože tam není mysl,
aby viděla, není tam mozek
aby si to uvědomil.
Víte?
a na úrovni „duše“
jsme již téměř totožni,
všichni navzájem,
není tam tedy
„já to dělám pro tebe“ nebo
„ty dostáváš věci ode mne.“
Jsme jaksi jedno.
My to děláme,
jsme jednotlivci,
ne že bychom splynuli
všichni dohromady a
zmizeli všichni v jeden celek.
Není to tak.
Pak ale nemáme
pocit oddělení.
Nepotřebujeme, aby si mozek
uvědomoval
rozdíl mezi námi.
Nemáme mysl, abychom
věděli, „dobrá,
jeden udělal něco
pro ostatní.“
Není to jako v tomto
fyzickém světě, vše co
se stane je tak zřejmé.
Podám vám ruku a vy
to víte.
Dám vám bombón
a vy ho dostanete.
Fyzická úroveň
je tedy naprosto odlišná
od duchovní úrovně.
Když byl tedy Buddha
s dalším buddhou tady,
pravděpodobně
když se učil,

Buddha mluvil o době
když byl žákem
dalšího Buddha,
když ještě nebyl Buddha,
neměl tedy tuto koncepci,
že dosáhne nejvyšší
přirozenosti Buddha intuicí.
Rozuměli jste opravdu?
Ano.
Skvělé!
Jste tak chytří!
Dobrá, stejně vám děkuji.
Alespoň mám pocit, že
moje práce nese ovoce.
Ještě nejsme ani v půli cesty.
Má dobroto!
Čtu to rychle jako papoušek.
Vzpomínáte, když jsme
měli charitativní koncert
někde v Los Angeles?
Byl tam muž,
dosáhl Guinnessova rekordu
v rychlém mluvení.
Je to nejrychlejší mluvčí.
Na toho si vzpomínám,
byl to Moschitta.
Moschitta.
A pak později dokonce
předal „zasvěcení“
herečce, která se také
starala o ten den,
Debbie Reynoldsové.
Ona také mluvila velice,
velice rychle, byla jsem
ohromená! Je tak
snadné se tak rychle učit.
Zkusme to teď.
Pán Buddha tím
byl velice potěšen
a řekl:
„Máš pravdu Subhuti.
Popravdě řečeno není žádná
koncepce Dharmy jako...
Rozuměli jste
o čem jsem mluvila?
Nebylo to příliš rychle?
Přetočíme pásku.
Je to tak, „Pán Buddha
byl tím velice potěšen
a řekl:

„Máš pravdu Subhuti.
Popravdě řečeno není žádná
taková koncepce Dharmy.
Kdyby Buddha Dipankara
nepředpověděl,
že v nějakém budoucím
životě dosáhnou buddhovství,
pod jménem Šákjamuni.“
To se stalo, když ještě
nebyl Šákjamuni Buddha,
byl žákem
Buddhy Dipankary.
„Co to znamená
Subhuti?“ ptal se dál Buddha.
„To znamená,
že to, čeho jsem dosáhl
není něco omezeného
a svévolného, čemu se dá
říkat Anuttara-
Samyak-Sambodhi
(nejvyšší vnímání
buddhovství),
ale je to buddhovství,
jehož podstata je totožná
s podstatou
všech věcí a je universální,
nepředstavitelná,
nevyzpytatelná.“
Ano, to je to v co věřím.
Nepochopitelná!
To je problém,
když se snažíte uchopit
něco tak abstraktního,
jako je přirozenost Buddha
a snažíte se to zapsat
slovy, přenést do tohoto
chladného a omezeného
jazyka lidské rasy,
pak to vše vypadá takto,
vše je přidráťované
a my to můžeme číst.
Buddha byl výjimečný,
neuvěřitelný,
že to dokonce
přenesl do slov.
A také musíte brát v potaz,
že po přeložení
v tom už není moc vlivu,
možná je tam jiný druh
vlivu, stejně univerzální.

Věřte tomu,
ať je to cokoli,
on řekl: „Je to univerzální,
je to nepředstavitelné,
nevyzpytatelné.“ To je vše.
To je přirozenost Buddha.
Už teď nemůžete říct,
že nevíte co je to
přirozenost Buddha.
Buddha vám to již řekl.
Máte to? Nepředstavitelné.
Dobrá, to to je.
Byl jeden korejský zenový
Mistr, byl velice roztomilý.
Učil někde v Americe,
někde blízko
státu New York.
Vždy učil lidi,
prostě na všechno řekl,
„nevím“. To je vše.
Jedno slovo, „nevím“.
Čemukoli jste nerozuměli,
„nevím“.
Po čemkoli jste toužili,
rovnou, „nevím“.
Jen jedno slovo,
„nevím“.
Bylo to celkově roztomilé
pro všechno,
pro jeho žáky.
Myslel tím, že stejně
nemůžete pravé věci
pochopit.
Nějaký jev
můžeme vidět jako,
„ten muž miluje
tuto ženu.“
Možná je to fyzický jev,
který můžeme vidět
a všimnout si ho
a v naší mysli kalkulovat,
ale pravda není vždy taková.
Může to být tak,
že byli nepřáteli v minulosti
a teď přišli společně
splatit dluhy,
napravit to,
zrušit mezi nimi nepřátelství.
Nebo mezi sebou měli
nějaké dluhy

a teď se spolu museli vrátit,
možná jako milenci
nebo manžel a manželka,
možná na dlouhou dobu,
na celý život,
možná na chvíli,
záleží na tom, kolik dluhů
musejí splatit.
Někdy tedy chudák manžel
již splatil,
ukončil své dluhy,
musí tedy odejít
nebo chce odejít
a manželka říká:
„On je mi tak nevěrný!
Opustil mě!“
Například takto.
Ve všem v životě tedy
není špatné následovat
toho korejského mistra.
Byl to mnich,
korejský mnich.
Na všechno jen,
„nevím“.
Na všechno vysvětlitelné
nebo nevysvětlitelné,
hned „nevím“,
takto odpověděl.
My skutečně nevíme.
Není to tak,
že bychom opravdu něco
věděli, že? Ne.
Dokonce na přirozenost
Buddhy řekl „nevím“.
Nepochopitelné,
nevyzpytatelné.